مدلسازی و شبیهسازی تبدیل کاتالیستی مستقیم جزئی متان به متانول در یک راکتور بستر سیال

اصغر محمدی^۱، علی فرضی^{۲،*}

اطلاعات مقاله	چکیدہ
دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۰۹/۰۲ پذیرش مقاله: ۱۳۹۶/۰۷/۰۵	تبدیل کاتالیستی مستقیم متان به متانول روش جدیدی است که به واسطه آن فرایند میانی و هزینه بر تولید گاز سنتز حذف میشود. با استفاده از این تکنولوژی میتوان از میادین گازی
واژگان کلیدی: تولید مستقیم متانول از متان، راکتور بستر سیالی، مدلسازی، شبیهسازی ناپایا.	با ذخیره کم و میادین غیرمتعارف، بدون نیاز به ساخت واحدهای پر هزینه تبدیل گاز به محصولات مایع بهرهبرداری لازم را به عمل آورد. در این مقاله مدلسازی و شبیهسازی فرایند تک مرحلهای تبدیل متان به متانول در یک راکتور بستر سیال پر شده با کاتالیست پنتااکسید وانادیوم مورد بررسی قرار گرفته است. ابتدا راکتور در شرایط پایا شبیهسازی شده و تأثیر پارامترهایی مانند دمای راکتور و زمان اقامت واکنش دهندهها داخل راکتور روی درصد تبدیل متان و انتخاب پذیری محصولات مورد بررسی قرار گرفته است. در مرحله بعدی شبیهسازی متان و انتخاب پذیری محصولات مورد بررسی قرار گرفته است. در مرحله بعدی شبیهسازی مهم اثرگذار در دمای راکتور و انتخاب پذیری محصولات بررسی شده است. در شرایط پایا برای مهم اثرگذار در دمای راکتور و انتخاب پذیری محصولات بررسی شده است. در شرایط پایا برای بهدست آمد. در این شرایط درصد تبدیل متان ۲۲/۲ و انتخاب پذیری متانول برابر ۴۲/۱ درصد بهدست آمد. در این شرایط درصد تبدیل متان ۲۲/۲ و انتخاب پذیری متانول برابر ۴۲/۱ درصد زیاد ولی انتخاب پذیری متانول کم میشود. همچنین دمای سیال خنک کننده و زمان اقامت زیاد ولی انتخاب پذیری متانول کم میشود. همچنین دمای سیال خنک کننده و زمان اقامت

۱– مقدمه

نظریه استفاده از گاز طبیعی برای تولید محصولات پتروشیمی برای اولین بار در دهه ۷۰ میلادی مطرح شد و دلیل اصلی آن افزایش شدید قیمت نفت، به علت برخی مسائل سیاسی در جهان بود. از آنجا که هزینه انتقال گاز طبیعی به صورت گازی، بسیار بیشتر از انتقال آن به صورت محصولات مایع است، راهحل منطقی، تبدیل گاز به محصولات مایع و سپس عرضهی آن میباشد [۱ و ۲]. از طرفی انتقال گاز به صورت گاز مایع (LNG) به دلیل آن که متان بهعنوان جزء اصلی گاز طبیعی دارای نقطه جوش پایین است، هنگام انتقال برای سردسازی به مقادیر زیاد نیتروژن مایع، که به نوبهی خود مادهای گران قیمت است،

نیاز دارد. بنابراین این فرایند بسیار پرهزینه است و ضریب ایمنی پایینی دارد [۳–۱]. همین امر باعث شده تا محققان بسیاری بر روی پروژههای مختلف تبدیل گاز طبیعی به مایعات هیدروکربنی با ارزش افزوده بالا فعالیت کنند. امروزه متانول با مصرف سالانه بیش از ۶۰ میلیون تن جایگاه ویژهای در بین محصولات پتروشیمی به خود اختصاص داده است. موارد کاربرد آن به دو دسته اصلی سنتزهای شیمیایی و کاربردهای سوختی تقسیم بندی می شود [۴ و ۵]. هماکنون قسمت عمده متانول از گاز طبیعی و به وسیله فرایند دو مرحلهای و پرهزینه تولید میشود که این فرایند شامل تولید گاز سنتز^۳ با استفاده از بخار آب و این فرایند شامل تولید گاز سنتز^۳ با استفاده از بخار آب و

³ Syngas

^{*} پست الكترونيك نويسنده مسئول: a-farzi@tabrizu.ac.ir

۱. دانشجوی دکترا، دانشکده مهندسی شیمی و نفت، دانشگاه تبریز

۲. استادیار، دانشکده مهندسی شیمی و نفت، دانشگاه تبریز

سنتز با استفاده از بخار آب علاوه بر اینکه با وارد کردن مقدار زیادی گاز گلخانهای به هوا باعث آلودگی شدید می شود، به علت پایداری مولکول های متان و همچنین محدوديتهاي ناشى از تعادل واكنشها بازدهي حرارتي كم دارد و یک فرایند پرهزینه محسوب می شود [۵]. تبدیل مستقیم متان به متانول روشی است که به واسطهی آن فرایند میانی و هزینه بر تولید گاز سنتز حذف می شود. با استفاده از این تکنولوژی میتوان از میادین گازی با مقیاس کم'، دور افتاده و همچنین منابع گازی غیر متعارف مانند گاز سخت و گاز شیل ۳ ، بدون نیاز به ساخت واحدهای پرهزينه تبديل گاز به محصولات مايع (GTL) يا احداث خطوط لولهی طولانی، بهرهبرداری لازم را به عمل آورد [۶ و ۷]. در زمینه تبدیل مستقیم متان به متانول از ابتدای كشف فرايند تحقيقات زيادي صورت گرفته كه اين مطالعات را می توان به دو گروه اصلی تبدیل مستقیم در محیط همگن و تبدیل در سیستمهای کاتالیستی ناهمگن تقسیم كرد [۵]. از مطالعات انجام شده روى فرايند تبديل مستقيم همگن در فاز گازی میتوان به کارهای حقیقی و همکاران [۸]، ژانگ و همکاران [۹]، تاکموتو و همکاران [۱۰]، تنگ و همکاران[۱۱]، چلاپا و همکاران [۱۲] و غیره اشاره کرد. در راستای دستیابی به دانش فنی اکسیداسیون کاتالیستی مستقيم جزئى متان به متانول تحقيقات وسيعى توسط محققان و بر روی جنبههای مختلف فرایند صورت گرفته است. مهم ترین موارد، بررسی سینتیک واکنش، راکتور و کاتالیست و نیز مدلسازی ریاضی فرایند در راکتور است. از بین کاتالیستهای مختلفی که برای این فرایند استفاده شده است، نتایج مربوط به کاتالیستهای اکسیدهای وانادیوم و مولیبدنیوم در مقایسه با کاتالیستهای دیگر دارای نتایج بهتری است [۸]. چلایا و ویسوانات واکنش تبدیل مستقیم متان به متانول را در یک راکتور لولهای همدما و با استفاده از کاتالیست $MoO_3 - Fe_2O_3$ و در محدوده دمای ۶۴۸ تا ۷۴۳ کلوین و فشار ۳ تا ۶۷ بار با در نظر گرفتن هوا به عنوان اکسنده و غلظت کمتر از ۴/۵ درصد اکسیژن در خوراک انجام دادند و نشان دادند که این كاتاليست يكي از بهترين كاتاليست ها براي اين واكنش است[۱۳]. آنها انتخاب پذیری ۴۳/۱ درصد برای متانول و درصد تبدیل ۵/۶ را برای متان در دمای ۷۴۳ کلوین و فشار

۳۴ بار گزارش دادند [۱۳]. سهرابی و وفاجو تبدیل مستقیم متان به متانول را در یک راکتور بستر ثابت پر شده از ذرات کاتالیستی $2O_5 / SiO_2$ مورد مطالعه قرار دادند و نشان دادند که با افزایش درصد تبدیل متان انتخاب پذیری متانول کم میشود و نیز دما بیشترین تأثیر را در سرعت واکنش دارد و میزان تبدیل متان در یک بار عبور از راکتور برابر ۸٪ است [۵].

راکتور گاز – جامد – جامد طرح خاصی از راکتور است که شامل یک بستر پرشده با ذرات جامد، بهطور عمده کاتالیست، و یک جامد دوم به عنوان جاذب یکی از محصولات میباشد که میتواند بهطور هم سو و یا ناهمسو با گاز جریان یابد. این راکتور، پیشنهاد بعدی محققان برای افزایش درصد تبدیل متان و انتخاب پذیری متانول در فرایند وازیش درصد تبدیل متان و انتخاب پذیری متانول در فرایند مدل سازی راکتور گاز – جامد – جامد نشان دادند که واکنش در دو فاز انجام میگیرد. واکنش همگن در فاز گازی میافتد. نتایج آنها نشان داد که درصد تبدیل متان به میانول در یک نمونه آزمایشگاهی این نوع راکتور چهار برابر نمونه بستر ثابت آن با همان ابعاد و شرایط عملیاتی است و همچنین از بین جاذب های مختلف، جاذب سیلیکا – آلومینا بهترین جاذب برای متانول است [۱۵].

در این تحقیق سعی شده است که پارامترهای مهم اثرگذار فرایند تبدیل مستقیم در راکتور بستر سیال شناسایی، و با استفاده از مزایای عمده راکتور بستر سیال نسبت به نوع بستر ثابت (کاهش مقاومتهای نفوذی و محدودیتهای تعادلی) که توسط محققان قبلی انجام گرفته، امکان افزایش بازده تولید متانول بررسی شود.

۲- تئوری

۲-۱- سینتیک واکنش

در این مقاله از مکانیسم ارائه شده توسط چلاپا و ویسوانات [۱۳] به دلیل کارایی بهتر و در برگرفتن محصولات اصلی واکنش، برای مدلسازی سیستم واکنش استفاده شده است.

$$CH_4 + \frac{1}{2}O_2 \xrightarrow{k_1} CH_3OH \tag{1}$$

¹ Low-scale sources

² Tight gas

³ Shale gas

$$CH_4 + 2O_2 \xrightarrow{k_2} CO_2 + 2H_2O \tag{(1)}$$

$$CH_3OH \xrightarrow{k_3} HCHO + H_2 \tag{(7)}$$

$$CH_3OH \xrightarrow{k_4} CO + 2H_2 \tag{(f)}$$

$$H_2 + \frac{1}{2}O_2 \longleftrightarrow H_2O$$
 (Δ)

سرعت واكنش پنجم خيلي زياد است و به صورت آني اتفاق افتاده و به تعادل میرسد. در نتیجه این واکنش اثری در نتيجه محاسبات مورد نظر شامل درصد تبديل متان و انتخاب پذیری متانول، فرمالدئید و اکسیدهای کربن نخواهد داشت [۱۴]. واکنشهای ۱ تا ۴ ابتدایی و درجه اول محسوب میشوند که ثابت سرعت آنها از رابطه آرنیوس به دست میآید [۱۴]. مقادیر پارامترهای سینتیکی برای هر یک از واکنش ها در جدول ۱ آمده است.

جدول، ۱: یارامترهای مدل سینتیکی واکنش و گرمای واکنشها [14]

$\Delta \mathbf{H} \\ (kJ/mol)$	E/R(K)	$\mathbf{k}_0(\frac{\text{kgmolCH}_4}{\text{kgCatalyst.h}})$	شماره واکنش
-178/14	19794/19	۱/۲۳×۱۰ ^{۱.}	١
-8+2/820	51510/88	1/18×1+1.	٢
٩٢/٠٩	17118/•9	4/42×1 • *	٣
۹ • / ۱۳۵	18898/08	۲/۷٩×۱۰ ^۸	۴

۲-۲ مدل راکتور بسترسیال

با توجه به شرایط عملیاتی، جهت مدلسازی راکتور بستر سیال از تئوری دو فازی سیالسازی^۱ استفاده میشود. در این تئوری مواد داخل راکتور به همراه ذرات کاتالیست به دو فاز تقسیم می شوند. بخشی از گاز ورودی به راکتور به صورت حبابهایی در میآید که در طول راکتور بالا می وند و اصطلاحاً به آن فاز حباب می گویند و مناطق دیگر راکتور که غنی از ذرات جامد است، را فاز متراکم یا امولوسیون مىنامند [18]. در واقع فاز متراكم فاز پيوسته و فاز حباب فاز پراکنده میباشد. شکل (۱) نمایی از المان در نظر گرفته شده داخل راکتور را نشان میدهد. فرضیاتی که در تئوری دو فازی سیالسازی وجود دارند به صورت زیر خلاصه می شوند [۱۷ و ۱۸]:

۱- فاز متراكم در اثر حركت حبابها كاملاً اختلاط يافته و

و همچنین نسبت حجمی خیلی کم فاز حباب، تغییر مولهای مواد در فاز حباب فقط در اثر تبادل جرم با فاز متراكم خواهد بود كه آن هم با مكانيسم نفوذ با تعداد مول مساوی بین دو فاز میباشد.

۴- فاز متراکم در شرایط حداقل سیالیت قرار دارد. برای جلوگیری از به وجود آمدن شرایط تلاطم شدید و کانالیزه شدن گاز داخل راکتور، مازاد گازی که برای حداقل سیالیت لازم است، به صورت حباب از بین بستر عبور می کند.

۵- همچنین به دلیل مقادیر زیاد چگالی و ظرفیت گرمایی فاز متراکم نسبت به فاز حباب می توان فاز حباب را در حالت شبه پایا ۲ در نظر گرفت.

با توجه به فرض ۱ طول المان گرفته شده برای فاز متراکم برابر طول راكتور است.

شکل ۱: نمایی از المانهای در نظر گرفته شده داخل راکتور

فاز حباب جريان قالبي فرض مي شود، ۲- فاز حباب عاری از ذرات کاتالیست بوده و همه واکنشها در فاز متراکم رخ میدهند، ۳- دبی حجمی جریان گازی در فاز متراکم با تغییر تعداد مولهای واکنش و دما تغییر میکند، ولی دبی حجمی جريان فاز حباب ثابت است. به علت سرعت پايين واکنش

¹ Two phase theory of fluidization

مرجع	رابطه تجربی یا تئوری	پارامتر
[19]	$U_{mf} = 0.01* \left(\frac{\mu}{\rho_g * d_p}\right) * \left[(27.2^2 + .0408Ar)^{0.5} - 27.2\right]$ $Ar = \rho_g \left(\rho_p - \rho_g\right) g\left(\frac{dp^3}{\mu^2}\right)$	سرعت ظاهری در حداقل سیالیت (m/s)
[٢٠]	$d_{B} = (d_{BM} - d_{BO})^{*} \exp\left(-\frac{0.3^{*}H}{2^{*}D}\right)$ $d_{BM} = 411.38^{*}A^{*}\left(U_{O} - U_{mf}\right)^{0.4}$ $d_{BO} = 0.37^{*}\left(U_{O} - U_{mf}\right)^{2}$	قطر حباب (m)
[18]	$\delta = \frac{\left(U_O - U_{mf}\right)}{U_b}$	کسر حجمی فاز حباب به حجم کل راکتور
[18]	$U_b = U_O - U_{mf} + 0.71*(g*d_B)^{0.5}$	سرعت صعود حباب (m/s)
[18]	$\varepsilon_{mf} = 0.586\psi^{-0.72} \left(\frac{\mu^2}{\rho_g \eta d_p^3}\right)^{0.029} \left(\frac{\rho_g}{\rho_p}\right)^{0.021}$ $\psi = \frac{A_s}{A_p} = \frac{\pi \left(6V_p / \pi\right)^{\frac{2}{3}}}{A_p}$	تخلخل بستر در حداقل سیالیت
[18]	$Q_F = U_O A$	سرعت جریان حجمی خوراک (m³/s)
[18]	$Q_B = (U_O - U_{mf})A$	سرعت جریان حجمی فاز حباب (m³/s)
[18]	$Q_{dF} = Q_F - Q_B$	سرعت جریان حجمی خوراک (سهم فاز متراکم) (m³/s)
[18]	$H = \frac{H_{mf}}{(1 - \delta)}$	ارتفاع بستر انبساط يافته (m)
[71]	$\left(K_{bd}\right)_{jb} = \frac{U_{mf}}{3} + \left[\frac{4D_{jm}\varepsilon_{mf}U_{b}}{\pi d_{B}}\right]^{\frac{1}{2}}$	ضریب انتقال جرم کلی (1/s) (بر مبنای فاز حباب)
[19]	$\frac{1}{(H_{bd})_{b}} = \frac{1}{(H_{bc})_{b}} + \frac{1}{(H_{cd})_{b}}$ $(H_{bc})_{b} = 4.5 \left(\frac{U_{mf} \rho_{g} C_{pg}}{d_{B}}\right) + 0.104 \left(\frac{K_{g} \rho_{g} C_{pg}}{d_{B}^{2.5}}\right)^{\frac{1}{2}}$ $(H_{bd})_{b} = 21.44 \left(K_{g} \rho_{g} C_{pg}\right)^{\frac{1}{2}} \left(\frac{\varepsilon_{mf} U_{b}}{d_{B}}\right)^{\frac{1}{2}}$	ضریب انتقال حرارت کلی (W/m ² .K) (بر مبنای فاز حباب)

ستر سيال	راكتور ب	هيدروديناميكي	جدول ۲: معادلات
<u> </u>			• • •

$$\begin{split} N_{jd} &= N_{jdF} + u_b A_b \left(\frac{N_{jF}}{Q_F} - \frac{N_{jd}}{Q_d} \right) \left(1 - e^{-\alpha_j H} \right) \\ &+ V \left(1 - \delta \right) \left(1 - \varepsilon \right) \sum_{i=1}^4 \alpha_{ij} r_i \end{split} \tag{1Y} \\ \rho_g C_{pg} Q_{dF} \left(T_F - 298 \right) - \rho_g C_{pg} Q_d \left(T_d - 298 \right) \\ &+ u_b \rho_g C_{pg} A_b \left(T_F - T_d \right) \left(1 - e^{-\beta H} \right) \end{split}$$

$$+V(1-\delta)(1-\varepsilon)\sum_{i=1}^{4}(-\Delta H_i)r_i$$
$$+UA_r(T_a-T_d)=0$$
(1A)

۲-۴- معادلات بقای جرم و انرژی در حالت ناپایا

$$\frac{V(1-\delta)\varepsilon}{Q_d} \frac{dN_{jd}}{dt} = -N_{jd} + N_{jdf}$$
$$+ \int_0^H (K_{bd})_{jb} \left(\frac{N_{jb}}{Q_b} - \frac{N_{jd}}{Q_d}\right) A_b dz$$
$$+ V(1-\delta)(1-\varepsilon) \rho_p \sum_{i=1}^n \alpha_{ij} r_i \tag{19}$$

$$\frac{V(1-\delta)\varepsilon}{Q_d} \frac{dN_{jd}}{dt} = -N_{jd} + N_{jdf} + \left(\frac{N_{jf}}{Q_f} - \frac{N_{jd}}{Q_d}\right) u_b A_b \left(1 - e^{-\alpha_j H}\right) + V(1-\delta)(1-\varepsilon)\rho_p \sum_{i=1}^n \alpha_{ij} r_i$$
(Y·)

$$\rho_{g}C_{pg}Q_{dF}(T_{F}-298) - \rho_{g}C_{pg}Q_{d}(T_{d}-298)$$

$$+ \int_{0}^{H} (H_{bd})_{b}(T_{b}-T_{d})A_{b}dz + UA_{r}(T_{a}-T_{d})$$

$$+ V(1-\delta)(1-\varepsilon)\rho_{p}\sum_{i=1}^{4} (-\Delta H_{i})r_{i}$$

$$= V(1-\delta)\rho_{s}Cp_{s}\frac{dT_{d}}{dt} \qquad (\Upsilon 1)$$

در جدول ۲ معادلات هیدرودینامیکی راکتور بستر سیال ارائه شده است که شامل روابط تئوری یا تجربی برای محاسبه تمامی پارامترهای به کار رفته در مدلسازی راکتور میباشد.

۳- نتایج و بحث

۲-۳- موازنه های جرم و انرژی در حالت پایا
الف- فاز حباب
$$N_{ib} |_{z} - N_{ib} |_{z+\Delta z} - K_{bd} \left(\frac{N_{jb}}{N_{jb}} - \frac{N_{jd}}{N_{jd}} \right)$$

$$S \delta A \Delta Z = 0$$
(6)

$$\frac{dN_{jb}}{dz} = \left(K_{bd}\right)_{jb} \left(\frac{N_{jd}}{Q_d} - \frac{N_{jb}}{Q_b}\right) \times A_b \tag{Y}$$

$$\rho_{g}C_{pg}u_{b}AT|_{z} - \rho_{g}C_{pg}u_{b}AT|_{z+\Delta z} - (H_{bd})_{b}$$

$$\times (T_{b} - T_{d})\delta A\Delta Z = 0 \qquad (A)$$

$$\rho_g C_{pg} u_b \frac{dT_b}{dz} = \left(H_{bd}\right)_b \left(T_d - T_b\right) \tag{9}$$

ب- فاز متراكم

$$N_{jd} = N_{jd}|_{z=0} + V(1-\delta)(1-\varepsilon)\sum_{i=1}^{4} \alpha_{ij}r_i$$

$$+ \int_0^H (K_{bd})_{jb} \left(\frac{N_{jb}}{Q_b} - \frac{N_{jd}}{Q_d}\right) A_b dz \qquad (1 \cdot)$$

$$\rho_g C_{pg} Q_{dF} (T_F - 298) + UA_r (T_a - T_d))$$

$$- \rho_g C_{pg} Q_d (T_d - 298)$$

$$+ V(1-\delta)(1-\varepsilon) \rho_p \times \sum_{i=1}^{4} (-\Delta H_i) r_i$$

$$+ \int_0^H (H_{bd})_b (T_b - T_d) A_b dz = 0 \qquad (11)$$

معادلات (۷) و (۹) به روش تحلیلی و با استفاده از شرط مرزی زیر حل میشوند:

$$\frac{N_{jb}}{Q_b}|_{z=0} = \frac{N_{jf}}{Q_f} \tag{11}$$

$$\frac{N_{jb}}{Q_b} = \frac{N_{jd}}{Q_d} - \left(\frac{N_{jd}}{Q_d} - \frac{N_{jf}}{Q_f}\right)e^{-\alpha z}$$
(17)

$$\alpha_j = \frac{\left(K_{bd}\right)_{jb}}{u_b} \tag{14}$$

$$T_b = T_d - (T_d - T_F)e^{-\beta z} \tag{1}$$

$$\beta = \frac{\left(H_{bd}\right)_b}{u_b \rho_g C_{pg}} \tag{19}$$

با جایگذاری معادلات (۱۳) و (۱۵) در معادلات (۱۰) و (۱۱) خواهیم داشت:

۲-۲- نتایج حاصل از شبیهسازی

نتایج شبیهسازی حالت پایا در جدول ۵ و شکل (۲) ارائه شده است. با توجه به این که فاز متراکم، اختلاط یافته کامل در نظر گرفته شده است، در این فاز غلظت محصولات و واکنشدهندهها برابر یک مقدار مشخص در کل فاز خواهد بود و همچنین چون فاز حباب جریان قالبی در نظر گرفته شده است، غلظت فقط تابعی از طول راکتور خواهد بود که در شکل (۲) نشان داده شده است. غلظت هر یک از مواد در خروجی راکتور، حاصل جمع مقادیر گزارش شده در جدول ۵ با غلظت فاز حباب در خروجی راکتور خواهد بود که با استفاده از آن انتخاب پذیری محصولات به دست می آید که در جدول ۶ آمده است. همان طور که در شکل (۲) دیده می شود، غلظت محصولات در فاز حباب در طول راکتور افزایش می یابد که ناشی از انتقال جرم از فاز متراکم دست.

جدول ۳: مشخصات راکتور بستر سیال مدلسازی شده

واحد	مقدار	پارامتر
%	۴.	تخلخل بستر
%	40	تخلخل كاتاليست
m	۸×۱۰ ^{-۴}	قطر معادل كاتاليست
m	• / • ۲	طول پر شده راکتور
m	•/••۵	قطر راكتور

جدول ۴: شرایط عملیاتی راکتور

۷۷۳	دمای خوراک (K)
۵۰۰	دمای گرمکن (K)
۵۰	فشار ورودی (bar)
۹۵٪ متان + ۵٪ اکسیژن	ترکیب درصد خوراک
٩	زمان اقامت در راکتور (s)

جدول ۵: غلظت محصولات در فاز متراکم و دمای راکتور

غلظت محصولات در فاز متراکم (mol/m ³)	ماده
١٣٢	СО
114	CH ₃ OH
۲۳/۳	CO ₂
۸.۳۴×۱۰ ^{-۳}	НСНО
٨۵٧	دمای خروجی راکتور (K)

¹ Methanol yield

در شکلهای (۳) و (۴) اثر دما و زمان اقامت بر درصد تبدیل متان و انتخاب پذیری محصولات نشان داده شده است. ملاحظه میشود که با افزایش دمای واکنش و زمان اقامت، درصد تبدیل متان افزایش و انتخاب پذیری متانول کاهش مییابد. با توجه به این که در زمینه تبدیل متان به متانول در راکتور بستر سیال هیچ داده تجربی در دسترس نیست، برای اعتبارسنجی نتایج مدل از دادههای به دست آمده از راکتور بستر ثابت [۵] استفاده شده است. مشاهده میشود که روند کلی و میزان تغییرات درصد تبدیل متان و انتخاب پذیری محصولات واکنش در راکتور بستر سیال نیز شبیه راکتور بستر ثابت است و در نتیجه معادلات هیدرودینامیکی راکتور و سینتیک واکنش دارای دقت خوبی هستند.

مقایسه نتایج نشان میدهد با وجود این که انتخاب پذیری متانول در راکتور بستر سیال نسبت به بستر ثابت در شرایط مشابه کاهش مییابد، ولی بازده تولید متانول^۱ به طور متوسط ۲۰ درصد افزایش مییابد. بازده تولید متانول به صورت رابطه (۲۲) تعریف میشود.

$$Yield_{methanol} = \frac{S_{methanol} \times x_{methane}}{100}$$
(77)

این افزایش بازده به علت افزایش درصد تبدیل متان است که میتوان آن را به مزایای راکتور بستر سیال نسبت به نوع بستر ثابت، مرتبط دانست. از جمله این مزیتها میتوان به حذف مقاومتهای نفوذ در ذرات کاتالیست به علت اندازه کوچک آنها و توزیع یکنواختتر دما اشاره کرد که مجموعه

مجله مدلسازی در مهندسی

این عوامل باعث افزایش میزان تبدیل متان و بازده تولید متانول میشوند.

، در	متان	تبديل	درصد	ت و	محصولا	۶: انتخابپذیری	جدول '
------	------	-------	------	-----	--------	----------------	--------

خروجي راكتور

درصد انتخاب پذیری	مادہ
49/78	СО
۴۲/۱	CH ₃ OH
٨/٦١	CO ₂
•/••٣٢	НСНО
۳۲/۲	درصد تبدیل متان

شکل ۳: اثر دما و زمان اقامت بر درصد تبدیل متان (دادههای تئوری، حاصل از شبیهسازی حالت پایای راکتور بستر سیال و دادههای تجربی مربوط به راکتور بستر ثابت است)

۳-۳- شبیهسازی ناپایای راکتور

با انتخاب شرایط عملیاتی پایای نشان داده شده در جدول ۴ به عنوان شرایط اولیه، شبیه سازی در حالت ناپایا انجام گرفت. برای این کار رفتار سیستم در حالت حلقه باز نسبت به تغییر دمای خوراک ورودی، دمای مقاومت الکتریکی به عنوان سیال خنک کننده، تغییر ترکیب درصد خوراک ورودی و تغییر زمان اقامت واکنشگرها داخل راکتور که اغتشاشات اثرگذار در فرایند هستند، بررسی گردید.

در شکل (۵) تأثیر افزایش دمای خوراک به اندازه ۲۵ درجه سلسیوس و به صورت پلهای از حالت پایا، روی دمای راکتور ملاحظه میشود. با افزایش دمای خوراک، به علت افزایش سرعت واکنشهای مصرف متان که گرمازا هستند و همچنین افزایش آنتالپی خوراک ورودی به راکتور، دمای راکتور نیز افزایش مییابد و بعد از گذشت ۲۵۰ ثانیه به حالت پایای جدید میرسد. در شکل (۶) پاسخ حلقه باز

انتخاب پذیری محصولات واکنش نسبت به این تغییر پلهای دیده میشود. انتخاب پذیری متانول با افزایش دما کاهش و انتخاب پذیری اکسیدهای کربن افزایش مییابند، با این تفاوت که شیب افزایش انتخاب پذیری مونواکسید کربن خیلی بیشتر از دیاکسید کربن است. روند تغییرات انتخاب پذیری محصولات با نتایج موجود در منابع مطابقت خوبی دارد [۵ و ۲۲]. همچنین با توجه به دادههای جدول ۱ انرژی فعال سازی واکنش تبدیل متان به دیاکسید کربن بیشتر از سایر واکنش ها است، در نتیجه افزایش دما در افزایش سرعت این واکنش تأثیر بیشتری نسبت به واکنش تولید متانول خواهد داشت.

شکل ۴: اثر دما و زمان اقامت بر انتخاب پذیری متانول (مقایسه دادهای حاصل از شبیهسازی و دادههای تجربی)

پلهای ۲۵+ درجه سلسیوس در دمای خوراک ورودی

برای جلوگیری از افزایش بیش از حد دمای راکتور از گرمکن الکتریکی که دارای دمایی کمتر از دمای راکتور است، استفاده میشود. در شکل (۲) تغییرات دمای راکتور و در شکل (۸) تغییرات انتخاب پذیری محصولات نسبت به

تفاوتی که این حالت با حالت اغتشاش در دمای خوراک دارد این است که شیب تغییرات در این حالت زیاد است و مانند حالت قبل بعد از زمان مشخص دوباره به حالت پایای مشخص میرسد. تمام استدلالهایی که در بخش قبل برای عملکرد راکتور ارائه شد، در این بخش نیز میتواند به کار برده شود. همچنین میتوان نتیجه گرفت که دمای گرمکن الکتریکی تأثیر زیادی نسبت به دمای خوراک در عملکرد راکتور دارد.

ترکیب درصد خوراک نیز از پارامترهای مهم در عملکرد راکتور است. برای بررسی اثرات آن، ترکیب خوراک از ۹۵ درصد متان و ۵ درصد اکسیژن به ۹۰ درصد متان و ۱۰ درصد اکسیژن و به صورت پلهای تغییر داده شد. شکلهای (۹) و (۱۰) نتایج این تغییر روی دمای راکتور و انتخاب پذیری محصولات را نشان میدهند. انتخاب پذیری متانول در لحظات اولیه از یک مقدار مینیمم (در زمان تقریبی ۱۰ ثانيه) عبور كرده و سپس افزايش مييابد. دليل رفتار راكتور را به اینصورت میتوان توضیح داد که با کاهش ترکیب درصد متان در خوراک چون سینتیک واکنشهای اول و دوم بر اساس غلظت متان وارد مدل شده است، در نتیجه سرعت این واکنشها که گرمازا هستند، پایین میآید و باعث کاهش دمای راکتور می شود. همچنین به دنبال كاهش توليد متانول، سرعت مصرف آن نيز پايين ميآيد و برایند این تغییرات کاهش دمای راکتور و افزایش انتخاب یذیری متانول است. با توجه به شکل (۱۰)، بعد از اعمال تغییرات، گزینشپذیری متانول تا ۱۰ ثانیه کم و سپس زیاد می شود و این به دلیل رفتار دینامیکی سیستم است. به این صورت که چون واکنش مصرف متانول واکنش ثانویه است،

اعمال تغییرات در تولید متانول زودتر از مصرف متانول اثر میگذارد. در شکلهای (۱۱) و (۱۲) تأثیر کاهش زمان اقامت مواد از ۹ ثانیه به ۷ ثانیه (افزایش دبی خوراک) بر عملکرد راکتور گزارش شده است.

با توجه به نتایج شبیهسازی حالت پایا (شکلهای (۳) و (۴)) و همچنین نتایج تجربی [۵ و ۲۲] با کاهش زمان اقامت در دمای ثابت، درصد تبدیل متان کاهش و انتخاب پذیری متانول افزایش می یابد. ولی شکلهای (۱۱) و (۱۲) نتايج متفاوتي را نشان ميدهند. دليل تفاوت اين است كه با توجه به این که در این مطالعه سعی شده است که شرایط واقعی سیستم راکتور شبیهسازی شود، بنابراین دمای راکتور متغیر و تأثیرپذیر از اغتشاشات در شرایط خوراک خواهد بود. عملکرد راکتور در این حالت را این گونه می توان توجیه کرد که با کاهش زمان اقامت، مواد داخل راکتور زمان کمتری برای انجام واکنش خواهند داشت و درنتیجه گرمای آزاد و مصرف شده در واکنشها هم تحت تأثیر این یدیده قرار خواهند گرفت. برایند این تغییرات بعد از پایا شدن سیستم به صورت افزایش دمای راکتور و کاهش انتخاب پذیری متانول خواهد بود. دلیل تغییرات متفاوت انتخاب پذیری متانول در زمان شروع اغتشاش تا حدود ۱۰ ثانیه اول و بعد از آن (شکل (۱۲))، به پاسخ دینامیکی راکتور نسبت به این تغییرات مربوط می شود و می تواند ناشی از رفتار هیدرودینامیکی و سینتیکی بستر سیال در زمانهای مختلف بعد از اعمال تغییرات باشد.

۴- نتیجهگیری

در این تحقیق فرایند اکسیداسیون کاتالیستی مستقیم جزئی متان به متانول در یک راکتور بستر سیال در شرایط پایا و ناپایا مدلسازی و شبیهسازی شد. برای مدلسازی راکتور از تئوری دوفازی سیالیت استفاده شد و برای سیستم واکنشی هم از مکانیسم چلاپا و ویسوانات [۱۳] استفاده شد. روند تغییرات دمای راکتور و انتخاب پذیری محصولات در راکتور بستر سیال مشابه نمونه بستر ثابت آن است، با در راکتور بستر سیال مشابه نمونه بستر ثابت آن است، با در راکتور بستر سیال مثابه نمونه بستر ثابت آن است، با نین تفاوت که بازده تولید متانول در راکتور بستر سیال تا درود ۲۰ درصد افزایش یافته است. نتایج شبیهسازی ناپایا نشان داد که با افزایش دمای راکتور و کاهش زمان اقامت، درصد تبدیل متان زیاد ولی انتخابپذیری متانول کم می شود. همچنین نتایج نشان میدهند که دمای سیال خنک

كننده و زمان اقامت	، داخل راکتور بیشترین تأثیر را بر روی	d_p	قطر كاتاليست (m)
درصد تبدیل متار	ن و انتخابپذیری محصولات دارند.	G	شتاب گرانش (m/s ²)
طراحي كنترلكننا	ده مناسب برای حذف اغتشاشات و	H_{mf}	ارتفاع بستر در حداقل سیالیت (m)
نگهداری شرایط فر	ایند در مقادیر بهینه میتواند موضوعی	K_{g}	ضریب هدایت حرارتی گاز (W/m.K)
برای تحقیقات بعدی	ی در این زمینه باشد.	N_{jb}	دبی مولی جزء j در فاز حباب (mol/s)
۵- علائم و نشان	ﻪھا	N_{jd}	دبی مولی جزء j در فاز متراکم (mol/s)
علامت اختصاري	بارامت	\mathcal{Q}_b	دبی حجمی گاز در فاز حباب (m³/s)
4		Q_d	دبی حجمی گاز در فاز متراکم (m³/s)
Δ	m^2	$S_{methanol}$	انتخاب پذیری متانول (٪)
л _b Д		V_p	حجم کاتالیست کروی شکل (m ³)
7 1 p	مساحت واقعی دره کاتالیست، ۱۱۱ این این این 2	$X_{methane}$	درصد تبديل متان (٪)
A_r	سطح جانبی راکتور ^{- m}	Z	طول راکتور (m)
A_s	مساحت تره قرضی هم حجم با دره کاتالیست، m ²	ΔH_i	حرارت واکنش i (J/mol)
C_p	ظرفیت گرمایی ویژه، J/kg.K	μ	ويسكوزيته (Pa.s)
D	قطر راکتور (m)	$ ho_g$	چگالی گاز (kg/m³)
ת	مریب نفوذ جزء j در مخلوط گازی	$ ho_p$	چگالی کاتالیست (kg/m ³)
D_{jm}	(m ² /s)	Ψ	ضريب كرويت

۶- مراجع
[۱] م. قدس، ل. وفاجو، م. کاظمینی، "بهینه سازی مدل ریاضی تولید مستقیم متانول در یک بستر سیال کاتالیستی"، یازدهمین کنگره ملی مهندسی شیمی ایران، تهران، ۷ تا ۹ آذر، ۱۳۸۵.

- [2] Qijian Zhang, Dehua He1, Qiming Zhu1, "Recent Progress in Direct Partial Oxidation of Methane to Methanol", Journal of Natural Gas Chemistry, Vol. 12, 2003, pp. 81-89.
- [3] N.R. Foster, "Direct Catalytic Oxidation of Methane to Methanol-A Review", Applied Catalysis, vol. 19, No. 1, 1985, pp. 1-11.
- [4] D. Johnson, "Global Methanol Market Review", Chemical Market Research, 2012, pp. 5-6.
- [5] M. Sohrabi, L. Vafajoo, "Partial Oxidation of Methane to Methanol in a Catalytic Packed Bed Reactor: Kinetic Modeling and Experimental Study", World Applied Sciences Journal, Vol. 6, No. 3, 2009, pp. 339-346.
- [6] M.O. Adebajo, R.L. Frost, "Recent advances in catalytic-biocatalytic conversion of greenhouse methane and carbon dioxide to methanol and other oxygenates", Greenhouse Gases: Capturing, Utilization and Reduction. In Tech, 2012, pp. 31-56
- [7] V. Arutyunov, "Low-scale direct methane to methanol-modern status and future prospects", Catalysis Today, Vol. 215, 2013, pp. 243–250
- [8] M. Haghighi, "Catalytic Partial Oxidation of Methane for Direct Conversion of Natural Gas to Methanol", Ph.D. Thesis, Curtin University of Technology, 2007.
- [9] Q. Zhang, D. He, J. Li, B. Xu, Y. Liang, Q. Zhu, "Comparatively high yield methanol production from gas phase partial oxidation of methane", Applied Catalysis, Vol. 224, No. 1-2, 2002, pp.201-207.
- [10] T. Takemoto, K. Tabat, Y. Teng, Sh. Yao, A. Nakayama, E. Suzuki, "Optimization of C1-oxygenates for the selective oxidation of methane in a gas phase reaction of CH4-O2-NO at atmospheric pressure", Energy and Fuels, Vol. 15, No. 1, 2001, pp. 44-51.
- [11] Y. Teng, K. Tabata, Y. Yamaguchi, T. Takemoto, E. Suzuki, "effects of lowering reaction temperature in the

direct selective oxidation of CH4-O2-NO2-CH2O", Catalysis Today, Vol. 71, 2001, pp. 37-45.

- [12] A.S. Chellappa, S. Fuangfoo, DS. Viswanath, "Homogeneous oxidation of methane to methanol: effect of CO2, N2 and H2 at high oxygen conversions", Industrial and Engineering Chemistry Research. Vol. 36, No. 5, 1997, pp. 1401-1409.
- [13] A.S. Chellappa, D.S. Viswanath, "Partial oxidation of methane using ferric molybdate catalyst", Ind. Eng. Chem. Res, Vol. 34, No. 6, 1995, pp. 1933-1940.
- [14] L. Vafajoo, M. Sohrabi, and M. Fattahi, "Direct Conversion of Methane to Methanol OverV2O5/Sio2 Catalyst in a Fixed-Bed Reactor Utilizing a CFD Model", World Academy of Science, Engineering and Technology, Vol. 49, 2011.
- [15] C.G. Dallos, V. Kafarov, R.M. Filho, "A two dimensional steady-state model of the gas-solid-solid reactor: Example of the partial oxidation of methane to methanol" Chemical Engineering Journal, Vol. 134, No. 1-3, 2007, pp. 209–217.
- [16] D. Kunii, O. Levenspiel, "Fluidization Engineering", Wiley: New York, 1977, pp. 137-165.
- [17] A. Abdelhamid, A. Emaddine, "Dynamic Modeling and Control of a Fluidized Bed Reactor for the Oxidative Dehydrogenation of Ethylbenzene to Styrene", King Saud University, King Saud University, Vol. 10, No. 2, 1998, pp. 141-162.
- [18] K.M. Wagialla, S.S.E.H. Elnashaie, "Fluidized-Bed Reactor for Methanol Synthesis. A Theoretical Investigation", Ind. Eng. Chem. Res., Vol. 30, No. 10, 1991, pp. 2298-2308.
- [19] J.R. Grace, "Modelling and simulation of two-phase fluidized bed reactors". Chemical Reaction Design Technology", Vol. 110, 1986, pp. 245-289.
- [20] S. Mori, C.Y. Wen, "Estimation of bubble diameter in gaseous fluidized beds", AIChE Journal, Vol. 21, No. 1, 1975, pp. 109-115.
- [21] S.P. Sit, J.R. Grace, "Interphase mass transfer in aggregative fluidized bed", Chemical Engineering Science, Vol. 33, No. 8, 1978, pp. 1115-1122.
- [22] J.W. Chun, G.A. Rayford, "Catalytic oxidations of methane to methanol", Industrial & Engineering Chemistry Research, Vol. 32, No. 2, 1993, pp. 259-263.